

PHECCEA

driemaandelijks tijdschrift van de
VERENIGING VOOR ENTOMOLOGIE
van de
Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen

Redaktieadres : W. De Prins, Diksmuidelaan 176, 2600 Berchem.

Tel. : 031 - 22.02.35

Jaargang 3

Okttober 1975

Nummer 4

LIJST VAN LEPIDOPTERA UIT DE ANTWERPSE OMGEVING

ADDENDUM 9

Familie : Noctuidae

Subfamilie : Plusiinae

Macdunnoughia confusa Stephens

Ons medelid Jan Schuurmans was zo gelukkig op 9 augustus 1975 de hand te kunnen leggen op een exemplaar tijdens een nachtvalg bij Arendonk. Het is m.i. de eerste maal dat de soort wordt gemeld uit de provincie Antwerpen.

De eerste bekende Belgische exemplaren (2) werden gevangen te Virton door Bray (23-9-1936). Verder werd de vlinder gevonden te Grand-Menil in juni 1956 (Houyez : Lambillionea 57) en te Argenteau (Legrain : Lambillionea 63). Ook te Daverdisse stelde onze vriend Robert van Averbeke de aanwezigheid van de soort vast gedurende de zomer van 1973.

In Nederland werd M. confusa voor de eerste maal gevangen in 1934 te Amsterdam. Tot 1945 waren maar drie Nederlandse exemplaren bekend (Lempke : Catalogus VIII). De soort werd er beschouwd als een zeer zeldzame immigrant. Vanaf 1949 wordt de vlinder regelmatiger (maar niet gewoon) waargenomen. Ook verschijnt de soort in de trekvlinder-verslagen. M. confusa is nu in bijna alle Nederlandse provincies gevonden, de meeste exemplaren in Limburg. Cat. Lempke en supplement 13 geven vier vindplaatsen aan in Noord-Brabant.

Volgens Lempke (supplement 13) is de vlinder geen echte immigrant, maar een soort die haar areaal tracht uit te

breiden. Uit Denemarken zijn enkele exemplaren bekend sinds 1938. Ook in West-Duitsland is de vlinder de laatste twintig jaren meerdere malen gevangen. Ook zijn enkele vangsten bekend uit Zuid-Engeland.

De soort heeft een overwegend zuidoosteuropeese verspreiding. Als voedsel van de rups worden opgegeven : *Anthemis*, *Achillea millefolium*, *Artemisia*...

Dat de vlinder in België zo schaars wordt waargenomen zal wel te wijten zijn aan de weinig systematische lichtvangers.

Familie : Geometridae

Subfamilie : Larentiinae

Eupithecia satyrata Hübner

Gedurende een uitstapje van de Vereniging voor Entomologie in het militair domein te Brasschaat, op 15 juni 1975, werd door onze sekretaris W. De Prins een *Eupithecia* gevangen. Na het prepareren van de genitaliën werd de vlinder op naam gebracht als *Eupithecia satyrata* Hübner (♀).

Het betreft hier het eerste exemplaar dat gemeld werd uit de omgeving van Antwerpen. Tot nu toe was de soort op enkele plaatsen gevonden : o.a. Leuven, Namen, Dinant, Watermaal, Sutendaal, Luik. De Cat.Lempke geeft voor de provincie Noord-Brabant acht vindplaatsen. De vlinder schijnt de voorkeur te geven aan heideachtige terreinen. De rups is polyfaag.

A. Janssen

DE WESTPALEARKTISCHE PROCRIDINAE

(Lepidoptera, Zygaenidae)

De Zygaenidae zijn bij de meeste lepidopterologen erg in trek. Ze vliegen immers overdag. Ze laten zich gemakkelijk vangen omdat ze een trage vlucht hebben. Ze zijn zonder moeilijkheden te prepareren en in de meeste gevallen ook wel juist te determineren. Toch houden de meeste Zygaenidae-specialisten zoals Reiss en Tremewan zich uitsluitend bezig met de "bloeddropjes"; dit zijn de rood en zwart gekleurde soorten van de subfamilie Zygaeninae. Dit komt waarschijnlijk door het feit dat de groene soorten, die tot de subfamilie Procridinae horen, meestal niet met zekerheid aan de hand van uiterlijke kenmerken te determineren.